

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עובד כוכבים אדנא וישראל אכובא - חמרא אסיר, מ"ט? כי קאתי מכח עובד כוכבים קאתי. ישראל אדנא ועובד כוכבים אכובא - חמרא שרי, ואי מצדד צדודי - אסיר.	רב פפא:													ס.
האי עובד כוכבים דדרי זיקא וקאזיל ישראל אחוריה, מליא שרי - דלא מקרקש, חסירא אסיר - דלמא מקרקש. כובא, מליא אסיר - דלמא נגע, חסירא שרי - דלא נגע.	רב פפא:													ס.
זיקא, בין מליא ובין חסירא שרי, מ"ט? אין דרך ניסוך בכך.	רב אשי:													ס.
מעצרא זיירא - רב פפי שרי	[רב פפי]													ס.
אסר.	רב אשי ואיתימא רב שימי בר אשי:													ס.
בכחו כולי עלמא לא פליגי דאסיר, כי פליגי - בכח כחו.														ס.
בכח כחו כולי עלמא לא פליגי דשרי, כי פליגי - בכחו.	איכא דאמרי:													ס.
הוה עובדא בכח כחו, ואסר רב יעקב מנהר פקוד.	[רב יעקב מנהר פקוד]													ס.
ההוא חביתא דאיפקה לאורכה, אידרי ההוא עובד כוכבים חבקה														ס.
שרייה רפרם בר פפא ואי תימא רב הונא בריה דרב יהושע לזבוני לעובדי כוכבים.	רפרם בר פפא ואי תימא רב הונא בריה דרב יהושע:													ס.
וה"מ דפקעה לאורכה, אבל לפותייה - אפילו בשתייה שרי, מ"ט? מעשה לבניה קעביד.														ס.
ההוא עובד כוכבים דאשתכח דהוה קאי במעצרתא,														ס.
אי איכא טופח להטפיה - בעי הדחה ובעי ניגוב, ואי לא - בהדחה בעלמא סגי ליה.	רב אשי:													ס.
עובד כוכבים שנמצא עומד בצד הבור של יין, אם יש לו מלוה עליו - אסור, אין לו מלוה עליו - מותר.														מ.
נפל לבור ועלה, מדדו בקנה, התיז את הצרעה בקנה, או שהיה מטפיה ע"פ חבית מרותחת - בכל אלו היה מעשה ואמרו: ימכר	[רבנן]													ס.
ור"ש מתיר.	רבי שמעון:													ס.
נטל את החבית וזרקתו בחמתו לבור, זה היה מעשה והכשירו.														ס.
והוא שיש לו מלוה על אותו יין.	שמואל:													ג.
מתני' נמי דיקא	רב אשי:													ס.
המטרה יינו של עובד כוכבים ונותנו ברשותו, והלה כותב לו התקבלתי ממך מעות - מותר אבל אם ירצה ישראל להוציאו ואין מניחו עד שיתן לו מעותיו, זה היה מעשה בבית שאן ואסרו	דתנן:													ס.
טעמא דאין מניחו, הא מניחו שרי														ס.
ש"מ: מלוה על אותו יין בעינן, ש"מ.														ס.
נפל לבור ועלה.														< ס.
לא שנו אלא שעלה מת, אבל עלה חי - אסור.	רב פפא:													ס.
מ"ט?														ס.
דדמי עליה כיום אידם.	רב פפא:													ס.
מדדו בקנה, כל אלו היה מעשה ואמרו: ימכר	[רבנן]													< ס.
מתיר.	רבי שמעון:													< ס.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא-key:	מאן דאמר										
עבודה זרה-רבי ישמעאל											
מימרא											
ינוחו לו לר"ש ברכות על ראשו, כשהוא מתיר - מתיר אפילו בשתיה, וכשהוא אוסר - אוסר אפילו בהנאה.	רב אדא בר אבהב:										ס:
הלכה כר"ש.	רבי חייה בריה דאבא בר נחמני אמר רב חסדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר זעירי:										ס:
הלכה כר"ש	איכא דאמרי, אמר רב חסדא: אמר לי אבא בר חנן, הכי אמר זעירי:										ס:
ואין הלכה כר"ש.											ס:
נטל חבית וזרקת בחמתו לבור, זה היה מעשה והכשירו.											ס:
כל שבזב טמא - בעובד כוכבים עושה יין נסך, כל שבזב טהור - בעובד כוכבים אינו עושה יין נסך.	רב אשי:										ס:
נטל את החבית וזרקת בחמתו לבור, זה היה מעשה בבית שאן והכשירו	איתיביה רב הונא לרב אשי:										ס:
בחמתו אין, שלא בחמתו לא											ס:
התם דקאזיל מיניה ומיניה.											סא:
המטרה יינו של עובד כוכבים, ונותנו ברשותו בבית הפתוח לרשות הרבים, בעיר שיש בה עובדי כוכבים וישראלים - מותר, בעיר שכולה עובדי כוכבים - אסור, עד שישב ומשמר.											מ
ואין השומר - צריך להיות יושב ומשמר, אע"פ שהוא יוצא ונכנס - מותר.											סא:
רשות עובדי כוכבים אחת היא.	ר"ש בן אלעזר:										סא:
המטרה יינו של עובד כוכבים ונותנו ברשותו, והלה כותב לו התקבלתי ממך מעות - מותר אבל אם ירצה ישראל להוציא ואינו מניחו עד שיתן לו את מעותיו, זה היה מעשה בבית שאן ואסרו.											סא:
בעיר שכולה עובדי כוכבים נמי, והאיכא רוכלין המחזירין בעיירות											סא:
בעיר שיש לה דלתים ובריה.	שמואל:										סא:
וחלון כרה"ר דמי, ואשפה כרה"ר דמי, ודיקלא כרה"ר דמי.	רב יוסף:										סא:
פסיק רישיה - פליגי בה רב אחא ורבינא:											סא:
אסר.	חד: [רב אחא/רבינא]										סא:
שרי.	וחד: [רב אחא/רבינא]										סא:
מאן דאסר, למה ליה דסליק התם											סא:
ומאן דשרי, זימנא דאבדה ליה בהמה וסליק לעיוני בתרה.											סא:
אחד הלוקח ואחד השוכר בית בחצירו של עובד כוכבים ומילאהו יין, וישראל דר באותה חצר - מותר, ואף על פי שאין מפתח וחותם בידו בחצר אחרת - מותר, והוא שמפתח וחותם בידו.	ת"ר: [ת"ק]										סא:
המטרה יינו של עובד כוכבים ברשותו, וישראל דר באותה חצר - מותר, והוא שמפתח וחותם בידו.											סא:
תני: אע"פ שאין מפתח וחותם בידו - מותר, בחצר אחרת - אסור, אע"פ שמפתח וחותם בידו, דברי ר"מ	רבי יוחנן לתנא: [ר"מ]										סא:
אוסרין, עד שיהא שומר יושב ומשמר, או עד שיבא ממונה הבא לקיצין.	חכמים:										סא:
חכמים אהייא?											סא:
אילימא אסיפא											סא:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-רבי ישמעאל										
מירא	תנא קמא נמי מיסר קא אסר										סא:
	ואלא ארישא דסיפא										סא:
	והא קאמר ליה ר' יוחנן לתנא, תני: אע"פ שאין מפתח וחותר בידן										סא:
	ואלא אסיפא דרישא										סא:
	בחצר אחרת - מותר, והוא שמפתח וחותר בידו										סא:
	לעולם אסור, עד שיהא שומר יושב ומשמר, או עד שיבא ממונה הבא לקיצין.										סא:
	ממונה בא לקיצין גריעותא הוא										סא:
	אלא, עד שיבא ממונה שאינו בא לקיצין.										סא:
	רשות עובדי כוכבים אחת היא.										סא:
	ר"ש בן אלעזר להקל או להחמיר?										סא:
	להקל										סא:
	להחמיר.										סא:
	כשם שברשותו אסור, כך ברשות עובד כוכבים אחר נמי אסור, וחיישין לגומלין										סא:
	במה דברים אמורים - ברשותו, אבל ברשות עובד כוכבים אחר - מותר, ולא חיישין לגומלין.										סא:
	במה דברים אמורים - ברשותו, אבל ברשות עובד כוכבים אחר - מותר, ולא חיישין לגומלין										סא:
	כל רשות עובדי כוכבים אחת היא.										סא:
	תניא כוותיה דרב נחמן אמר זעירי להחמיר										סא:
	כל רשות עובדי כוכבים אחת היא מפני הרמאין.										סא:
	דבי פרזק רופילא אוטיבו חמרא גבי אריסייהו										סא:
	כי חיישין לגומלין - הני מילי היכא דקא מוטיב האי גבי האי, אבל הכא כיון דאריסיה לאו דרכיה לאותוביה בי פרזק רופילא, לגומלין לא חיישין										סא:
	אדרבה, אפילו למ"ד לא חיישין לגומלין, ה"מ היכא דלא מירתת מיניה, אבל הכא כיון דמירתת מיניה - מחפי עליה זכותא.										סא:
	ההוא כרכא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל, אשתכח עובד כוכבים דהוה קאי ביני דני										סא:
	אם נתפס עליו כגב - חמרא שרי, ואי לא - אסור.										סא:
	הדרן עלך רבי ישמעאל										סא:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השוכר את הפועל לעשות עמו בין נסך - שכרו אסור.												■
שכרו לעשות עמו מלאכה אחרת, אע"פ שאמר לו העבר לי חבית של יין נסך ממקום למקום - שכרו מותר.												■
השוכר את החמור להביא עליה יין נסך - שכרה אסור.												■
שכרה לישב עליה, אע"פ שהניח עובד כוכבים לגינו עליה - שכרה מותר.												■
מ"ט שכרו אסור?											◇	▲
אילימא הואיל ויין נסך אסור בהנאה, שכרו נמי אסור												!
הרי ערלה וכלאי הכרם דאסורין בהנאה												ז
מכרן וקידש בדמיהן - מקודשת	ותנן:											■ ז
אלא, הואיל ותופס את דמיו כעבודת כוכבים.												!
והרי שביעית דתופס את דמיה												ז
האומר לפועל הילך דינר זה, לקוט לי בו ירק היום - שכרו אסור, לקוט לי ירק היום - שכרו מותר	ותנן:											■ ז
קנס הוא שקנסו חכמים בחמרין ובין נסך.	רבי אבהו א"ר יוחנן:											! ◇
יין נסך												■
הא דאמרן.												■
חמרין מאי היא?												▲
החמרין שהיו עושין מלאכה בפירות שביעית - שכרן שביעית	דתניא:											! ■ ◇
מאי שכרן שביעית?												▲ ! ◇
אילימא דיהבין להו שכר מפירות שביעית												! ! ◇
נמצא זה פורע חובו מפירות שביעית, והתורה אמרה: (ויקרא כה) לאכלה - ולא לסחורה												ז ! ◇
ואלא דקדוש שכרן בקדושת שביעית												! ! ◇
ומי קדוש?												ז !
האומר לפועל הילך דינר זה ולקוט לי ירק היום - שכרו מותר, לקוט לי ירק בו היום - שכרו אסור	והתניא:											ז ■ ! ◇
לעולם יהבין ליה שכר מפירות שביעית, ודקא קשיא לך לאכלה - ולא לסחורה דיהבין ניהליה בצד היתר	אביי:											! ! ◇
לא יאמר אדם לחבירו העלה לי פירות הללו לירושלים לחלק, אבל אומר לו העלם לאוכלם ולשתותם בירושלים, ונותנין זה לזה מתנה של חנם.	כדתנן:											! ■ ! ◇
לעולם דקדוש בקדושת שביעית, ודקא קשיא לך פועל פועל דלא נפיש אגריה - לא קנסוהו רבנן, חמרין דנפיש אגרייהו - קנסו רבנן בהו.	רבא:											! ! ◇
ומתני?												ז ◇
חומרא דיין נסך שאני.												! ◇
שכרו לסתם יינן, מהו? מי אמר: כיון דאיסורא חמור כדיין נסך, שכרו נמי אסור, או דלמא הואיל וטומאתו קיל, אף שכרו נמי קיל?	איבעיא להו:											▲ ◇
דהווא גברא דאגר ארביה לסתם יינן, יהבו ליה חיטי באגרא, אתא לקמיה דרב חסדא	תא שמע:											! ○ ◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
זיל קלינהו וקברינהו בי קברי	א"ל: [רב חסדא]								■	!	◇
ולימא ליה: בדרינהו									ז		סב:
אתו בהו לידי תקלה.									!		סב:
וליקלינהו וליבדרינהו									ז		סב:
דלמא מזבלי בהו.									!		סב:
ולקברינהו בעינייהו									ז		סב:
אחד אבן שנסקל בה, ואחד עץ שנתלה עליו, ואחד סייף שנהרג בו, ואחד סודר שנחנק בו - כולם נקברים עמן	מי לא תנן:								■	ז	סב:
התם דקא קברי בבי דינא, מוכחא מילתא דהרוגי בית דין ניהו, הכא לא מוכחא מילתא, אימר אינש גנב ואייתי קברא הכא.									!		סב:
דבי רבי ינאי יזפי פירי שביעית מעניים ופרעו להו בשמינית, אתו אמרו ליה לרבי יוחנן	[דבי רבי ינאי]										◇
יאות הן עבדין וכנגדן באתנן - מותר	אמר להו: [רבי יוחנן]									■	◇
נתן לה ולא בא עליה, בא עליה ולא נתן לה - אתננה מותר	דתניא:								■	■	◇
נתן לה ולא בא עליה, פשיטא, כיון דלא בא עליה, מתנה בעלמא הוא דיהיב לה									ז		סב:
ותו, בא עליה ולא נתן לה, הא לא יהיב לה ולא מידי, וכיון דלא נתן לה מאי אתננה מותר?									ז		סב:
אלא הכי קאמר: נתן לה ואחר כך בא עליה, או בא - עליה ואחר כך נתן לה - אתננה מותר.										■	◇
נתן לה ואחר כך בא עליה, לכי בא עליה ליחול עלה איסור אתנן למפרע									ז		סב:
כשקדמה והקריבתו.	רבי אלעזר:								!		◇
ה"ד?									^		סג.
אי דאמר לה, קני ליה מעכשיו									!		סג.
פשיטא דשרי, דהא ליתיה בשעת ביאה, ומתנה בעלמא הוא דיהיב לה									ז		סג.
ואי דלא אמר לה קני ליה מעכשיו									!		סג.
היכי מצי מקרבה? (ויקרא כז) ואיש כי יקדיש את ביתו קדש אמר רחמנא, מה ביתו ברשותו, אף כל ברשותו									ז		סג.
אלא, דאמר לה: להו גביך עד שעת ביאה, ואי מיצטריך ליה קני מעכשיו.									!		סג.
קדמה והקדישתו, מהו? כיון דאמר מר: אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט, כמאן דאקריבתיא דמי, או דלמא השתא מיהא הא קאי ואיתיה בעיניה?	בעי רב הושעיא:								^		סג.
ותפשוט מדרבי אלעזר									ז		סג.
שקדמה והקריבתו	דא"ר אלעזר:								■	ז	סג.
דוקא הקריבתו, אבל הקדישתו לא									ז		סג.
דרבי אלעזר גופיה קא מיבעיא ליה מאי? מיפשט פשיטא ליה לרבי אלעזר דהקריבתו דוקא, אבל הקדישתו לא, דהא איתיה בשעת ביאה, או דלמא הקריבתו פשיטא ליה, והקדישתו מספקא ליה?									!		סג.
תיקו.									■		סג.
בא עליה ואחר כך נתן לה - אתננה מותר.										■	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בא עליה ואחר כך נתן לה, אפילו מכאן עד שלש שנים - אתננה אסור	ורמינהי:								ז		◇
לא קשיא: הא דאמר התבעלי לי בטלה זה, הא דאמר לה התבעלי בטלה סתם.	רב נחמן בר יצחק אמר רב חסדא:								!		◇
וכי אמר לה בטלה זה מאי הוי? הא מחסר משיכה									ז		◇
בזונה עובדת כוכבים, דלא קניא במשיכה.									!		◇
ואיבעית אימא: לעולם בזונה ישראלית, וכגון דקאי בחצירה.									!		◇
אי דקאי בחצירה, בא עליה ואח"כ נתן לה, הא קניא לה									ז		◇
לא צריכא, דשויה ניהלה אפותיקי, דאמר לה: אי מיתניא לך זוזי מכאן עד יום פלוני - מוטב, ואי לא - שקליה באתנניך.									!		◇
אומר אדם לחמרי וּלפועלי: לכו ואכלו בדינר זה, צאו ושתו בדינר זה, ואינו חושש לא משום שביעית ולא משום מעשר ולא משום יין נסך, ואם אמר להם: צאו ואכלו ואני פורע, צאו ושתו ואני פורע, חושש משום שביעית ומשום מעשר ומשום יין נסך	מתבי רב ששת:								ז		◇
אלמא כי קא פרע - דמי איסור קא פרע									ז		◇
הכא נמי כי קא פרע - דמי איסורא קא פרע									ז		◇
בחנוני המקיפו, דמשתעבד ליה, דכיון דאורחיה לאקופי - קני ליה דינר גביה.	תרגמה רב חסדא:								!		◇
אבל חנוני שאין מקיפו מאי? מותר, אי הכי, אדתני: צאו ואכלו בדינר זה, צאו ושתו בדינר זה, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בחנוני המקיפו דמשתעבד ליה, אבל חנוני שאין מקיפו - מותר									ז		◇
ועוד, חנוני שאין מקיפו מי לא משתעבד?									ז		◇
האומר לחבירו תן מנה לפלוני ויקנו כל נכסאי לך - קנה מדין ערב	והאמר רבא:								ז		◇
לא שנא מקיפו ולא שנא שאין מקיפו, אע"ג דמשתעבד ליה, כיון דלא מייחד שיעבודיה לא מיתסר.	אלא אמר רבא:								!		◇
אלא הכא אמאי חושש משום שביעית? הא לא מייחד שיעבודיה הכא									ז		◇
כגון שהקדים לו דינר.	רב פפא:								!		◇
אמריתה לשמעטא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:								○		◇
אי הכי, אדתני צאו ואכלו, צאו ושתו, ואני פורע, צאו ואכלו, צאו ושתו, ואני מחשב מיבעי ליה	א"ל: [רב זביד]								ז		◇
תני: צאו ואני מחשב.	א"ל: [רב כהנא]								!		◇
כגון שנטל ונתן ביד.	רב אשי:								!		◇
אי הכי, אדתני צאו ואכלו, צאו ושתו, טלו ואכלו, טלו ושתו מיבעי ליה	רב ימר לרב אשי:								ז		◇
תני: טלו ואכלו, טלו ושתו.	א"ל: [רב אשי]								!		◇
שכרו לשבור ביין נסך, מהו? מי אמרינן: כיון דרוצה בקיומו אסור, או דלמא כל למעוטי תיפלה שפיר דמי?	יחיב רב נחמן ועולא ואבימי בר פפי ויחיב רבי חייא בר אמי גבייהו, ויחבי וקא מיבעיא להו:								^		◇
ישבור ותבא עליו ברכה.	רב נחמן:								!		◇
לימא מסייע ליה:									■		◇
אין עודרין עם העובד כוכבים בכלאים, אבל עוקרין עמו, כדי למעוטי את התיפלה	[תניא]								■ ■		◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
סברוה, הא מני? ר' עקיבא היא											
המקיים בכלאים - לוקה	דאמר: [רבי עקיבא]										
המנכס והמחפה בכלאים - לוקה	דתניא: [רבנן]										
אף המקיים	רבי עקיבא:										
מ"ט דר"ע?											
אמר קרא: שדך לא תורע כלאים, אין לי אלא זורע, מקיים מני? ת"ל: לא כלאים	[רבי עקיבא]										
ואילו למעוטי תיפלה שר?											
לא, הא מני? רבנן היא.											
אי רבנן, מאי איריא עוקרין? אפי' קיומי נמי שפיר דמי											
הכא במאי עסקינן - כגון דקא עביד בחנם, ור' יהודה היא											
ליתן להם מתנת חנם אסור.	דאמר: [רבי יהודה]										
מדברי יהודה נשמע לר"ע, לאו אמר ר' יהודה: אסור ליתן להם מתנת חנם, אבל למעוטי תיפלה שפיר דמי, לר"ע נמי, אע"ג דא"ר עקיבא: המקיים בכלאים - לוקה, למעוטי תיפלה שפיר דמי											
ותו לא מיד.											
דמי עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים, מהו? מי תופסת דמיה ביד עובד כוכבים או לא?	הדור יתבי וקמבעיא להו:										
מסתברא, דמי עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים מותרין	אמר להו רב נחמן:										
מדהנהו דאתו לקמיה דרבה בר אבוח											
זילו זבינו כל מה דאית לכו ותו איתגיירו	אמר להו: [רבה בר אבוח]										
מ"ט? משום דקסבר: דמי עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים מותרין.	[רבה בר אבוח]										
ודלמא שאני התם, דכיון דדעתיה לאיגיורי ודאי בטלה											
אלא מהכא:											
ישראל שהיה נושה בעובד כוכבים מנה, ומכר עבודת כוכבים והביא לו, יין נסך - והביא לו, מותר אבל אם אמר לו: המתן לי עד שאמכור עבודת כוכבים ואביא לך, יין נסך - ואביא לך, אסור.	[תניא]										
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?											
סיפא, משום דהוה ליה כי רוצה בקיומו.	רב ששת:										
וכי רוצה בקיומו כה"ג מי אסיר?											
גר ועובד כוכבים שירשו אביהן עובד כוכבים, גר יכול לומר לו: טול אתה עבודת כוכבים ואני מעות, טול אתה יין נסך ואני פירות, אם משבאו לרשות הגר - אסור	והתנן:										
מתני', בעבודת כוכבים המתחלקת לפי שבריה.	רבא בר עולא:										
תינח עבודת כוכבים, יין נסך מאי איכא למימר?											
בחרס הדרייני.											
והלא רוצה בקיומו שלא יגובו ושלא יאבדן											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מזכרת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
עבודה זרה-השוכר את הפועל	מאן דאמר										
מירא											
ירושת הגר קאמרת? שאני ירושת הגר, דאקילו בה רבנן, גזירה שמא יחזור לקלולו.	אלא א"ר פפא:	!									סד.
בד"א - שירשו, אבל נשתתפו - אסור.	תניא נמי הכי:	■	■								סד:
הדור יתבו וקמיעביא להו: גר תושב מהו שיבטל עבודת כוכבים? דפלה מבטיל, דלא פלה לא מבטיל, או דלמא כל דבר מינ' מבטיל, והאי בר מיניה הוא?											סד:
מסתברא, דפלה מבטיל, דלא פלה לא מבטיל.	אמר להו רב נחמן:	!									סד:
ישראל שמצא עבודת כוכבים בשוק, עד שלא באתה לידו - אומר לעובד כוכבים ומבטלה, משבאתה לידו - אינו אומר לעובד כוכבים ומבטלה, מפני שאמרו: עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חברו בין עובדה ובין שאין עובדה	מיתיבי:										סד:
מאי עובדה, ומאי שאינו עובדה?											סד:
אילימא אידי ואידי עובד כוכבים											סד:
היינו שלו ושל חברין											סד:
אלא לאו עובדה - עובד כוכבים, ומאי שאינו עובדה - גר תושב											סד:
וש"מ: גר תושב נמי מבטל											סד:
לא, לעולם אימא לך: אידי ואידי עובד כוכבים, ודקאמרת: היינו שלו ושל חברין רישא - זה וזה לפעור וזה וזה למרקוליס, סיפא - זה לפעור וזה למרקוליס.											סד:
איזהו גר תושב? כל שקיבל עליו בפני ג' חברים שלא לעבוד עבודת כוכבים, דברי ר"מ	מיתיבי: [רבי מאיר]										סד:
כל שקיבל עליו שבע מצות שקבלו עליהם בני נח	חכמים:										סד:
אלו לא באו לכלל גר תושב, אלא איזהו גר תושב? זה גר אוכל נבילות שקבל עליו לקיים כל מצות האמורות בתורה חוץ מאיסור נבילות	אחרים:										סד:
מייחדין אצלו יין, ואין מפקדין אצלו יין ואפי' בעיר שרובה ישראל, אבל מייחדין אצלו יין ואפי' בעיר שרובה עובדי כוכבים											סד:
שמנו כיינו.											סד:
שמנו כיינו ס"ד? שמן מי קא הוי נסך?											סד:
אלא יינו כשמנו.											סד:
ולשאר כל דבר - הרי הוא כעובד כוכבים											סד:
יינו יין נסך	רבן שמעון:										סד:
מותר בשתיה	ואמרי לה:										סד:
ולשאר כל דבריו הרי הוא כעובד כוכבים	קתני מיהא:										סד:
למאי הלכתא? לאו דמבטל עבודת כוכבים כעובד כוכבים											סד:
לא, ליתן רשות ולבטל רשות	רב נחמן בר יצחק:										סד:
ישראל מומר, משמר שבתו בשוק - מבטל רשות, שאין משמר שבתו בשוק - אין מבטל רשות, מפני שאמרו: ישראל נתן רשות ומבטל רשות, ובעובד כוכבים - עד שישכור	וכדתניא:										סד:
כיצד? אומר לו: רשותי קנויה לך, רשותי מבוטלת לך - קנה, ואין צריך לזכות.											סד:
רב יהודה שדר ליה קורבנא לאבירנא ביום אידם, אמר: ידענא ביה דלא פלה לעבודת כוכבים.	[רב יהודה]										סד:
איזהו גר תושב? כל שקיבל עליו בפני ג' חברים שלא לעבוד עבודת כוכבים	א"ל רב יוסף, והתניא:										סד.

OHR SOMAYACH אוהר שומאך
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

עבודה זרה ס. - סז.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
נהי דלגין דינא הוא לאותובי, מיהא אי לא מותיב ליה, מי אמרינן ליה: נכי ליה אגרא דלגינתו?	אביי:					!					
ה"ד?						^					
אי דשכיח למזבן						!					
חמר נמי לעכב						ז					
ואי דלא שכיח למזבן						!					
שוכר נמי לא לעכב						ז					
לא צריכא, דשכיח למיטרח ולמזבן מאונא לאונא, חמר דרכיה למיטרח ולמזבן, שוכר לאו דרכיה למיטרח ולמזבן.	רב פפא:					!					
אבוה דרב אחא בריה דרב איקא הוה שפ"ך להו חמרא לעובדי כוכבים, ואזיל מעבר להו מעברא ויהבו ליה גולפי באגרא, אתו אמרו ליה לאביי											
כי קא טרח - בהתירא קא טרח.	א"ל: [אביי]										
והא רוצה בקיומו דלא נצטרו זיקן						ז					
דמתני בהדיהו						!					
א"נ, דמיייתו פריסדקי בהדיהו.						!					
והא קא מעבר להו מעברא, דקא טרח באיסורא						ז					
דא"ל למברויא מעיקרא א"נ, דנקיטי ביה קיטרי.						!					
יין נסך שנפל ע"ג ענבים - ידיחן והן מותרות, ואם היו מבוקעות - אסורות.											
נפל ע"ג תאנים או על גבי תמרים, אם יש בהן בנותן טעם - אסור.											
ומעשה בביתוס בן זונן שהביא גרוגרות בספינה, ונשתברה חבית של יין נסך ונפל על גביהן, ושאל לחכמים והתירום.											
זה הכלל: כל שבהנאתו בנותן טעם - אסור, כל שאין בהנאתו בנותן טעם - מותר, כגון חומץ שנפל ע"ג גריסין.											
מעשה לסתור?						ז					
אם נותן טעם לפגם הוא - מותר, ומעשה נמי בביתוס בן זונן שהיה מביא גרוגרות בספינה, ונשתברה חבית של יין נסך ונפל על גביהן, ובא מעשה לפני חכמים והתירום.	חסורי מיחסרא והכי קתני:					!					
ההוא כרי דחזי דנפל עליה חביתא דיין נסך, שרייה רבא לזבוניה לעובדי כוכבים.	[רבא]										
בגד שאבד בו כלאים - ה"ז לא ימכרנה לעובד כוכבים, ולא יעשהו מרדעת לחמור, אבל עושה אותו תכריכין למת מצוה	איתיביה רבה בר ליואי לרבא:					ז					
לעובד כוכבים מ"ט לא? דלמא אתי לזבוניה לישראל, ה"נ אתי לזבוניה לישראל						ז					
הדר שרא למיטחינהו ולמפינהו ולזבוניהו לעובדי כוכבים שלא בפני ישראל.	[רבא]										
יין נסך שנפל ע"ג ענבים - ידיחן והן מותרות, ואם היו מבוקעות - אסורות	תנן:					ז					
מבוקעות אין, שאין מבוקעות לא						ז					
שאני חזי, הואיל ואגב צירייהו כמבוקעות דמיין.	רב פפא:					!					
חמרא עתיקא בענבי - דברי הכל בנותן טעם	[דברי הכל]										
חמרא חדתא בענבי - אביי אמר: במשהו	[אביי]										

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בנותן טעם	רבא:									◆	◆
אביי אמר במשהו, בתר טעמא אזלינן, אידי ואידי חד טעמא הוא, דהוה ליה מין במינו, ומין במינו במשהו	[אביי]									◆	
ורבא אמר בנותן טעם, בתר שמא אזלינן, והאי שמא לחוד והאי שמא לחוד, וה"ל מין בשאינו מינו, ומין בשאינו מינו בנ"ט.	[רבא]									◆	
יין נסך שנפל ע"ג ענבים כ"י	תנן:									◆	
קס"ד חמרא חדתא בענבי, מאי לאו בנ"ט										◆	
לא, במשהו.										◆	
הא מדקתני סיפא, זה הכלל: כל שבהנאתו בנותן טעם - אסור, כל שאין בהנאתו בנותן טעם - מותר	[סיפא]									◆	
מכלל דבנותן טעם עסקינן										◆	
ואביי?										◆	
מתניתין - בחמרא עתיקא בענבי.	[אביי]									◆	
חלא דחמרא וחלא דשיכרא, וחמירא דחיטי וחמירא דשערי - אביי אמר: בנותן טעם, בתר טעמא אזלינן, והאי טעמא לחוד והאי טעמא לחוד, והוה ליה מין בשאינו מינו, ומין בשאינו מינו בנותן טעם	[אביי]									◆	
במשהו, בתר שמא אזלינן, והאי חלא מיקרי והאי חלא מיקרי, והאי חמירא מיקרי והאי חמירא מיקרי, וה"ל מין במינו, וכל מין במינו במשהו.	רבא:									◆	
מנא אמינא לה דבתר טעמא אזלינן?	אביי:									◆	
תבלין ב' וג' שמות והן מין אחד או מין ג' - אסורין ומצטרפין	דתניא:									◆	
הכא במיני מתיקה עסקינן, הואיל וראוין למתק בהן את הקדירה	ואמר חזקיה:									◆	
אי אמרת בשלמא בתר טעמא אזלינן, כולי חד טעמא הוא, אלא אי אמרת בתר שמא אזלינן, האי שמא לחוד והאי שמא לחוד.										◆	
הא מני? ר"מ היא	ורבא אמר לך:									◆	
מנין לכל איסורין שבתורה שמצטרפין זה עם זה? שנאמר: (דברים יד) לא תאכל כל תועבה, כל שתיעבתי לך הרי הוא בבל תאכל.	דתניא, רבי יהודה אומר משום רבי מאיר:									◆	
חלא לגו חמרא - דברי הכל בנותן טעם	[דברי הכל]									◆	
חמרא לגו חלא - אביי אמר: במשהו	[אביי]									◆	
בנותן טעם.	רבא:									◆	
אביי אמר במשהו, ריחיה חלא וטעמא חמרא - חלא, והוה ליה מין במינו, וכל מין במינו במשהו	[אביי]									◆	
רבא אמר בנותן טעם, ריחיה חלא וטעמא חמרא - חמרא, והוה ליה מין בשאינו מינו, וכל מין בשאינו מינו בנותן טעם.	[רבא]									◆	
האי בת תיהא, עובד כוכבים בדישראל - ש"ד										◆	
ישראל בדעובד כוכבים - אביי אמר: אסור	[אביי]									◆	
מותר.	רבא:									◆	
אביי אמר אסור, ריחא מילתא היא	[אביי]									◆	
רבא אמר מותר, ריחא לאו מילתא היא.	[רבא]									◆	
מנא אמינא לה דריחא ולא כלום הוא?	רבא:									◆	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
תנור שהסיקו בכמון של תרומה ואפה בו את הפת - הפת מותרת, לפי שאין בה טעם כמון אלא ריח כמון.	דתנן:										◊
ואביי?										ז	
שאני התם, דמיקלא איסוריה.	[אביי]										◊
כתנאי:	רב מרי:										◊
הרודה פת חמה ונתנה ע"פ חבית של יין של תרומה - ר"מ אוסר	[רבי מאיר]										◊
מתיר	רבי יהודה:										◊
מתיר בשל חיטין ואוסר בשל שעורים, מפני שהשעורים שואבות	רבי יוסי:										◊
מאי לאו בהא קמיפלגי:											
ריחא מילתא היא	דמר סבר: [רבי מאיר]										
ריחא ולא כלום הוא	ומר סבר: [רבי יהודה]										
לרבא ודאי תנאי היא לאביי מי לימא תנאי היא?											
בפת חמה וחבית פתוחה - דברי הכל אסורה, בפת צוננת וחבית מגופה - דברי הכל מותרת, לא נחלקו אלא בפת חמה וחבית מגופה, בפת צוננת וחבית פתוחה	אמר ר' אבהו: לאו מי איתמר עלה, אמר רבה										
והא ידידי נמי כפת חמה וחבית פתוחה דמי.	[אביי]										◊